

той цокна съ пазыкъ свой, и се тогава кивна нагоре со своя глава, въ вѣлекъ отрицаніа, кое онъ подкрѣпи сосъ тѣрское: іокъ (не); и тѣтакси притѣри: това не е гречески, но Болгарски. Азъ зехъ това недовершенное писменце и прочетохъ 11. Славянски слова, кои бѣха писаны съ греческа скоропись. За воспоминаніе (* поминъ) оно ми даде това писменце. Разбра се, че това момче е было оученикъ Славянского Оучилища. Воистинѣ оно не знаеше още гречески; но сосъ това заедно потверди, че не са го оучили инакъ. Отъ това се разумѣва, че сичкии нѣгови дръжина се тако са писали 1).

1) Оттамъ Дѣнава навѣрно се знае че това момче, не е перво, кое е писало Славянски рѣчи съ гречески бѣввы, но стотины и тысащи. Смѣсеніа Грековъ съ Болгарскій Народъ приневолаваха и истыхъ Грековъ, дѣто оуправляваха отъ время до время Болгарскія Епархіи, да чинатъ това. Требова да сапикасамы тѣка, че нити въ греческое горадо, нити въ греческій Бѣвварь, има славянски збвцы и вѣлазы, сирѣчь: в, ц, ч, ш, щ, ѿ, ю, ж, и њ, оумлагчателенъ. И отъ таа причи-